

Str. 21. *b.* Kull. ब्राह्मणादिवर्णानां च मध्ये यद्वरं शूद्रादि । तदेवो-
त्तरं प्रधानं प्रावर्तिष्यत ।

Str. 24. *b.* Kull. दण्डस्यानचरणात् अनुचितेन वा प्रवर्तनात्

Str. 26. *b.* Lois schreibt समीक्ष्य कारिणम् getrennt, die Indi-
schen Lexicographen führen das Wort wahrscheinlich als Composi-
tum auf, da es sich so in Wilson's Lexicon findet.

Str. 28. *a.* Kull. अकृतात्मभिर्ज्ञितेन्द्रियैः शास्त्रासंस्कृतबुद्धिभिर्वा ।

Str. 29. *b.* Kull. कृविष्प्रदानजीवना देवा इति श्रुत्या कृविष्प्रदानाभावे
ऽक्षरिक्तगतानृषीन्देवांश्च षोडशेदिति ।

Str. 33. *a.* Kull. शिलोऽङ्केर्नैत लोणकोषत्वं विवक्षितं ।

Str. 38. Kull. वयस्तपस्यादिवृद्धान् — बहिरत्तश्चार्थदानादिना प्रुचीन्

Str. 41. Einige Handschriften वेनस् st. वेणास्. — सुदासो यवनश्चैव
Haughton und Lois., eine Handschrift hat: सुदासो जवनश्चैव,
zwei: सुंदः पैतवनश्चैव (Lois. संदः), eine: सुंदा पैतवनश्चैव, vier:
सुदाः पैतवनश्चैव. Kullūka in der Calc. Ausg. पियवनस्य पुत्रः सुदासो
नामा (sic), in einer Handschrift aber: पित्तवस्य (sic) पुत्रः सुदा (am
Rande dagegen सुदासः) नामा (sic). Zu Manu VIII. 110. *b.* वसि-
ष्ठश्चापि शपथं शेषे पैयवने नृपे giebt Kullūka folgende Erklärung:
वसिष्ठो ऽप्यनेन पुत्रशतं भक्षितमिति विश्वामित्रेणाक्रुष्टः स्वपरिशुद्धये पि-
यवनापत्ये सुदाम्नि राजानि शपथं चकार । Sudās (Thema und Nom.),
der Sohn des पित्तवन (पैतवन), wird schon in den *Veda's* erwähnt;
vgl. Colebrooke «Misc. Essays» Bd. 1. S. 40. (Sudas ist hier ein
Fehler, vgl. S. 46.). सुदासे Rv. LXIII. 7. ist wohl auch der Dativ
von सुदास् und nicht etwa der Loc. von सुदास, wie man aus Ro-
sen's Uebersetzung (*Sudasae regi*) zu schliessen geneigt wäre.
Aus dem 5ten Buche (*Adhijāja*) des *Rg-Veda*¹⁾, Hymne XVIII.

1) Ich verdanke eine Abschrift desselben meinem Freunde Westergaard.